

מ"ת 44320/12/17 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל נגד יורם עמר

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 44320-12-17 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)
תיק חיצוני: 544831/2017

בפני כבוד השופט דניאל קירס
המבקשת
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות
נצרת צפוני עוה"ד שני ממן
נגד
יורם עמר (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד עבד פאהום
המשיב

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. לנאשם מיוחסות קשירת קשר לביצוע פשע והתפרצות לדירת מגורים. תחילה, טען הסנגור הנכבד, בין היתר, בענין עצמת הראיות-לכאורה נגד המשיב. בהחלטה מיום 7.1.2018 קבעתי כי קיימות ראיות-לכאורה נגד המשיב, אשר אינן חלשות בעוצמתן (פס' 8). כן קבעתי כי מתקיימת בנסיבות הענין עילת מסוכנות, הגם שמדובר, בכתב האישום, בעבירת רכוש אחת. זאת, נוכח חומר חקירה ממנו עולה כי המשיב ושותפו-לכאורה עוסקים בעבירות רכוש כמקור פרנסה שוטף (פס' 13). עוד עמדתי באותה החלטה על חומר חקירה, ממנו עולה כי השניים אף שוחחו ביניהם על תכנון שוד מזוין של אדם בן 90 (פס' 7ג) (להחלטה). קבעתי, כי ספק בעיני אם יש מקום לחלופה למעצר מאחורי סורג ובריה שאינה בדמות מעצר בפיקוח אלקטרוני, ובין היתר לאור הוראת סעיף 22ג(ב)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 בענין עריכת תסקיר לפני שקילת פיקוח אלקטרוני על אדם שנעצר או נאסר בעבר, הוריתי על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

תסקיר המעצר

2. תסקיר המעצר הוגש ביום 25.1.2018. בתסקיר עמד שירות המבחן על עברו האישי של המשיב, לרבות הוצאתו למסגרת פנימייתית החל מגיל 8. צוין כי המשיב מסר כי שירת שירות צבאי מלא, וכי הוא מסר כי ניהל חדר כושר למשך שנים, לאחר מכן עבד כמשווק בחנות דגים בבעלותו, "ובהמשך עבד באופן עצמאי בחברת הובלות שהינו בבעלותו, עד למעצרו הנוכחי".

3. שירות המבחן עמד על כך שלחובת המשיב 21 הרשעות קודמות בגין התפרצויות, גניבה, מעשה מגונה, איומים ותקיפות. נקבע כי המשיב התייחס אל ההרשעות הקודמות באופן המסתיר, מטשטש וממזער את חלקו ואחריותו לגביהן.

4. עוד התייחס שירות המבחן לכך שהמשיב שלל כל המיוחס לו בכתב האישום מושא הבקשה שבפני "והתמקם באופן השלכתי וטען כי נסיבות מעצרו מוטעות ואין להן בסיס במציאות".
5. צוין עוד בתסקיר, כי המשיב תיאר קשר לא תקין עם שותפו-לכאורה לעבירה המיוחסת לו בתיק, שהוא בנה של בת הזוג של המשיב, והשליך את האחריות על השותף.
6. בהערכת הסיכון בתסקיר, נקבע "אנו מתרשמים כי מדובר באדם מתוחכם, בעל יכולת ורבאליות גבוהות, יכולות קוגניטיביות טובות, בעל גישה מטשטשת ומניפולטיבית". צוין פער שניכר בין תיאורו את התנהלותו כאדם המנהל אורח חיים נורמטיבי לבין נסיבות מעצרו החשדות נגדו. שירות המבחן העריך כי מדובר באדם שהפנים את הנורמות והדפוסים העבריינים ופועל על פיהם. עוד צוינה התרשמות לפיה בעתות לחץ ומצוקה, המשיב נוטה לפעול בלי הפעלת שיקול דעת בוגר ואחראי ומבלי לראות את הפגיעה שלו באחרים. שירות המבחן העריך את רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב להישנות עבירות דומות בעתיד ברמה בינונית-גבוהה.
7. כן נבחנה בתסקיר חלופת המעצר המוצעת - מעצר בית בעפולה בבית בת הזוג של בנו, תחת פיקוחן שלה ושל בת אחותה של גרושתו.
8. בענין הערבה המוצעת סימונה בן קסוס, בת 22: צוין כי זו גילתה הבנה לתפקידה במשימת הפיקוח והבנה לגודל האחריות המוטלת עליה, ונכונות לדווח לגורמי אכיפת החוק על הפרה. לצד זאת שיתפה ערבה מוצעת זו כי בן זוגה ריצה מאסר שלוש פעמים בהיותו קטין. שירות המבחן התרשם מאישה ורבאלית, דומיננטית, שהבחירות שעושה בחייה האישיים כמו בחירת בן זוג המנהל אורח חיים עברייני, מוכיח כי שיקול דעתה אינו בוגר והיא חסרת מודעות עצמית ותובנה אף לגבי התנהלותה. צוין, בשונה מדיווחו של המשיב לפיו היה טרם מעצרו בעל עסק הובלות, כי סימונה מסרה כי המשיב עובד בחברת הובלות כשכיר מזה כשלוש שנים.
9. הערבה השניה שהוצעה, היא תאיר בת ה-19, בת אחותה של גרושת המשיב. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחורה שעודנה בשלבי גיבוש זהות שאינה בשלה מבחינה רגשית, וכי הצעתה לערוב למשיב באה מתוך רצון לגמול לו על תמיכה שנתן לה בתקופות קשות בחיה. להערכת שירות המבחן, היא תתקשה להוות עבור המשיב דמות סמכותית ומציבה גבולות. בענין ערבה זו צוין כי עלו פערים בגרסאות ובמידע בין היתר לגבי מערכת היחסים בין המשיב לבין השותף-לכאורה, "שהותירו אותנו ספקניים לגבי אמינות הדיווח".
10. בסיכום התסקיר, נקבע "אין אנו ממליצים על שחרורו של יורם מבית המעצר, אף לא במעצרו בפיקוח האזוק האלקטרוני".

טענות הצדדים

11. הסנגור הנכבד טען כי קצינת המבחן שאלה לגבי עברו של המשיב במוסד (בפנימייה) ולא שאלה לגבי מעורבותו בעולם הפליליים. עוד טען הסנגור כי לא היה מקום לכך שקצינת המבחן תשקול את השאלה אם המשמורניות המוצעות מהוות דמויות סמכות עבור המשיב, שכן המצופה מהן היא, שברגע הפרה בידי המשיב, הן ירימו טלפון למשטרה. הסנגור מפנה לכך שצוינה בתסקיר התחשבותו של המשיב במשפחתו. הסנגור טען כי הפרה תסבך את משפחתו ומכאן שהמשיב לא יפר את תנאיו של חלופת מעצר. עוד הטיל הסנגור הנכבד ביקורת על כך שקצינת המבחן שקלה בתסקיר את יחסו השולל של המשיב כלפי המיוחס לו בתיק הנוכחי; שכן, למשיב עומדת חזקת החפות. לטענת הסנגור, משהתבססה קצינת המבחן על שיקול זה, כל ההמלצה של שירות המבחן פגומה.

12. המשיב עצמו ביקש לומר מספר דברים בפני בית המשפט, והסנגור מסר כי הדבר תלוי בנאשם ובאישור בית המשפט. המשיב מסר כי קצינת המבחן דיברה עמו על עברו כילד. לאחר שהמשיב אמר את דברו, ביקש הסנגור כי תיערך השלמה של תסקיר המעצר כי יש פער בין מה שכתוב בתסקיר לבין מה שהמשיב מסר, כאשר "שירות המבחן אינו אמור לשאול בענין העבירה בתיק הנוכחי". בקשה זו דחיתי, שכן דברי המשיב בפני לא עסקו בכך ששאלו אותו מה עשה בתיק הנוכחי, אלא בדרך שבה ציירו אותו בקשר לעברו החל מגיל בית הספר. אוסיף כאן, כי בדבריו, המשיב גם לא טען כי בניגוד לרשום בתסקיר בענין התייחסותו להרשעותיו הקודמות, כלל לא דיברו עמו על הרשעותיו הקודמות.

13. המבקשת סומכת את ידה על תסקיר המעצר. ב"כ המבקשת טענה עוד כי אפשר לקרוא בין שורות התסקיר כי לא ניתן לסמוך על הערבות המוצעות. כן טענה ב"כ המבקשת כי פיקוח אלקטרוני אינו חזות הכל, ולרוב אינו אלא רכיב משלים למפקחים אנושיים. לטענת המבקשת, אף ללא התסקיר, אולם לנוכח האמור בתסקיר ביתר שאת, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על מעצר עד לתום ההליכים.

הכרעה

14. הגעתי למסקנה כי אין מקום להסתפק בחלופת מעצר בעניינו של המשיב, אף לא בפיקוח אלקטרוני. נמצא, בקשר לכל אחת מהערבות המוצעות, פער בין המידע שהיא מוסרת לבין המידע שמוסר הנאשם; האחת בקשר לתעסוקתו של המשיב לפני מעצרו והשניה בקשר לטיב היחסים בין המשיב לבין שותפו-הנטען. מצד אחד, אין בכך כדי לקבוע כי דווקא הערבה, ולא המשיב, היא שמספרת מידע שאינו מתיישב עם האמת. מצד שני, חלופת מעצר תלויה במתן אמון לא רק בערבים המוצעים אלא גם בנאשם עצמו; ונפסק כי כאשר מדובר בנאשם שאין ליתן בו אמון אין גם מקום לפיקוח אלקטרוני (בש"פ 7206/10 **מדינת ישראל נ' אגרונוב**, פס' 18 (24.10.2010)). הסתירות הנזכרות בין הגרסאות של הערבות והנאשם, שהם בני משפחה, אינן יוצרות תשתית איתן לאמון בחלופת המעצר המוצעת. התרשמות שירות המבחן מהמשיב כאדם מתוחכם וכבעל גישה מטשטשת ומניפולטיבית בקשר לעשרות הרשעותיו בעבר, אף היא אינה מחזקת את התשתית למתן אמון לנאשם בחלופת מעצר. וכאן אבהיר: אף אם אין מקום לציין או לשקול, בתסקיר מעצר, הכחשת הנאשם את החשדות נגדו בתיק מושא התסקיר, לא מצאתי כי יש מקום, בגין ציון כאמור בתסקיר שבפני, לפסול את התסקיר בכללותו, לרבות נתונים בו העוסקים בעניינים אחרים (כגון גישתו המטשטשת והמניפולטיבית של המשיב בקשר לעשרות הרשעותיו בעבר, או סתירות במידע שנמסר בידי המשיב והערבות המוצעות).

15. אף לא ראיתי שיש בפיקוח אלקטרוני, כשלעצמו, במסגרת חלופת המעצר המוצעת, כדי לאיין במידה מספקת

את מסוכנותו של המשיב. באיזון בין זכותו של נאשם לחירות לבין האינטרס הציבורי במניעת הסיכון להישנות עבירה, גם כאשר קמה עילת מסוכנות, יש לשקול את אופיו ומידתו של הסיכון בנסיבות הענין, מול הזכות לחירות. עמדתי בהחלטה מיום 7.1.2018 על כך שבעבירת רכוש מתוחכמת, או באינדיקציות לכך שהנאשם מתפרנס באופן שוטף מעבירות רכוש, די כדי להקים את עילת המסוכנות. אמנם בחלופת מעצר, לרבות פיקוח אלקטרוני, לעולם אין וודאות למניעת הישנות עבירה בזמן חלופת המעצר. ומבלי להקל ראש בפגיעה הנגרמת לקורבן ולבטחון האישי עקב התפרצות נוספת לצורך גניבה בזמן חלופת מעצר, אין דינה כדין הפגיעה הנגרמת, למשל, מעבירת אונס המבוצעת בזמן חלופת מעצר. כאשר משמורנים ואף פיקוח אלקטרוני אמנם אינם יכולים בוודאות למנוע עבירת התפרצות אחת נוספת בזמן חלופת מעצר, אולם הפיקוח האלקטרוני יתריע באופן מיידי על הפרת תנאי הפיקוח, הרי לכאורה, נוכח פיקוח אלקטרוני, אין חשש לביצוע שורה של עבירות התפרצות נוספות. על כן שאלתי עצמי האם משקלה של חירותו של הנאשם אינו גדול מהחשש מפני עבירת התפרצות נוספת בזמן חלופת מעצר. דא עקא, אלו אינן כל הנסיבות הרלוונטיות בענייננו. שכן, כפי שכבר נזכר, חומר החקירה בתיק כולל לא רק חומר הקושר-לכאורה את המשיב לעבירה מושא כתב האישום, אלא כולל אף תמליל שבו מתכנן המשיב, לכאורה, עם שותפו הנטען, שוד מזוין של אדם בן 90. הגם שהשוטף עצור עד לתום ההליכים, מתמליל זה עולה כי הסיכון הנשקף מהנאשם שבפני אינו אך לעבירת התפרצות נוספת בזמן חלופת המעצר (ואף לא אך הסיכון הנובע מכך שהתפרצות עלולה להפוך לאירוע אלים גם אם העברין לא נתכוון לכך תחילה). מתמליל זה עולה סיכון למעשה חמור הרבה יותר מצדו של הנאשם. על כן, למרות שעסקינן בכתב אישום על עבירת רכוש אחת, נוכח סימני השאלה בענין האפשרות ליתן אמון במשיב (ואף בענין האפשרות ליתן אמון בערבות המוצעות); ונוכח האינדיקציה לכך שהמשיב מתפרנס באופן שוטף מביצוע עבירות רכוש, ולכך שהיה מעורב לאחרונה גם בתכנון שוד מזוין של אדם בן 90 - לא מצאתי מקום להסתפק בחלופת מעצר, לרבות פיקוח אלקטרוני, ואני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, י"ט שבט תשע"ח, 04 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.